

धेयपार्थिवौ” मनुः पपरमेचरे पुं “युप्रवक्रगदाधरः”
विष्णु स० “बाङ्गमनसमोरगोचरत्वात् गुप्तः “एष सर्वेषु
भूतेषु गूढोत्मा न प्रकाशते” इति श्रुतेः” भा० ।

गुप्तकृत् पुं जयद्रथमेनानीभेदे । “अङ्गारकः कुञ्जरो गुप्त-
कश्च शत्रुञ्जयः सुञ्जयसंपद्वौ” भा० आ० २६४ अ० ।
स्वार्थे क । २ गुप्तार्थे लि० । [२ गूढगमने लि० ।

गुप्तगति पुं गुप्ता गतिर्यस्य । अपसर्पे । गुप्तचरे शब्दार्थचि० ।
गुप्तचर लि० गुप्तचरो यस्य । १ गूढभावेन चरणेरेके । २ बल-
भद्राख्ये यदुवश्ये पुं लि० । कर्म० । ३ गूढे दूतभेदे पुं
गुप्तस्त्रे ह पुं गुप्तः स्त्री होऽत । १ चङ्कोटकटके राजनि० ।
कर्म० । २ गूढे स्त्रे हे गुप्तस्त्रे हकरो (दृष्टिः) ततोऽवभवने”
नीलकण्ठताजकम् ।

गुप्ति स्त्री गुप-भावे क्तिन् । १ गोपने “भयगौरवल्लभादे-
र्होपाकारगुप्तदृष्ट्या” सा० द० । २ संवरणे “ह-
हन्मणिशिलासालं गुप्तावपि मनोरमम्” कुसा० । “अ-
सिधारासु कोषगुप्तिः” काद० । “स्थानं समुद्रयं गुप्तिं
लक्षप्रशमनादिकम्” मनुः । ३ रक्षणे “सर्वस्यास्य तु सगेय
गुप्तार्थे स महायुतिः” (द्विचरः) मनुः । ४ पाप्मानन्वसंस्कार-
भेदे तन्त्रसा० “गौतमीये “जननं जीवनं पश्चात् ताडनं
बोधनं तथा । तथाभिषेको विमलीकरणाप्यायने पुनः ।
तर्पणं दीपनं गुप्तिर्दशैता मन्त्रसंस्क्रियाः” इति विभज्ज
“जप्यमानस्य मन्त्रस्य गोपनं त्वप्रकाशनम्” इति अचि-
तम् । आधारे क्तिन् । ५ अवस्तरस्याने इकारागारस्याने
भेदि० । “चिरमतिरसलौल्यात् बन्धनं लम्बितानां पुन-
रयमुदयाय प्राप्य धाम स्वमेव । दलितदलकपाटः पटप-
दानां सरोजे सरभस इव गुप्तिस्कोटमर्कः करोति” माघः
७ भूगर्भे । करणे क्तिन् । ८ अङ्गिवादी योगाङ्गे यमे च
हेमच० । ९ गत्तार्थे क्तिनेरुत्पन्नने १० नौकाङ्गिरे भरतः ।

गुफ्फ पन्थे तदा० पर० सक० सेट् सुचा० । गुम्फति अगोफीत्
जुगोफ ।

गुम्फित लि० गुफ-गुम्फ-वा कर्मणि क्त । पथिते अमरः ।
गुम्फ पन्थने तदा० पर० सक० सेट् । गुम्फति अगुम्फीत् ।
जुगुम्फ गुम्फितः । भोपधत्वात् गुम्फित्वा क्तिपि गुन्
गुमो गुम इति । [च शब्दरत्ना० ।

गुम्फ पुं गुम्फ-वञ् । पन्थने, २ बाहोर्भूषणे भेदि० । ३ अस्त्रणि
गुम्फना स्त्री गुम्फ-युञ् । “वाक्ये शब्दार्थयोः सम्बन्ध-
रचना गुम्फना कृता” इत्युक्तायां । १ वाक्यस्य चारुच-
नायाम् । २ पन्थने च (गाथा) भावे कृत् । ३ पन्थने न० ।

गुम्फित लि० गुम्फ-क्त । सम्भादिना पथिते, अमरः ।

गुर बधे गत्याञ्च दिवा० आत्म० सक० सेट् । गूर्यते अगो-
रिष्ट । जुगोर । ईदित् गूर्यः । गोरणम् ।

गुर उद्यमे तदा० कृटा० आत्म० अक० सेट् । गुरते अगुरिष्ट
जुगोर गुरणम् ईदित् गूर्यः । वेदे तु नि० गूर्य इत्येव ।
“इषो हवो गूर्यतमाः” ऋ० १।१६।१ । “गूर्यो रुषः
शरदश्च गूर्योः” ऋ० ४।१।८ । “अवगूर्य चरेत् कच्छ-
मतिलच्छ” निपातने” कृतिः । “यो ब्राह्मणायाव-
गुरेत् तं शतेन यातायात्” श्रुतिः छान्दसः पदव्यत्ययः ।
एवं “न कदाचिद् द्विजे तस्माद्विद्वानवगुरेदपि” मनुः ।

गुरण न० कृटा० गुर-भावे क्युट् । हननाद्यर्थाद्यमे अमरः ।
टैवादिक्ख गोरणमित्येव । तच्च बधे गत्याञ्च । अघ-गो-
रणं हननार्थस्यमे इति भेदः ।

गुरु पुं गिरत्यज्ञानं गृह्णात्युपदिशति धर्मे गृ-गिरणे
गु-शब्दे कर्तरि, गीर्यते स्तूयते वा कर्मणि वा कु उङ्
इष्टहस्तौ देवाचार्ये अमरः । “गुरुकाव्यानुगां विभक्तु”
माघः । “गुरोर्भू गोरकाव्ये” नीलस्ये सिंहे गुरौ”
ज्यो० त० । २ प्रभाकराख्ये जीर्णसकभेदे तस्य तस्मात्ता यथा
“अतः तं नोक्तम् तत्तापिनोक्तम् अतः प्रौढरक्तम्” इत्यतः
स्वगुरोः संशये जाते प्रभाकरेण तदसन्निधाने तत्पुस्तके
तुना, अपिना, इति पदच्छेदः कृतः उत्तरकाले गुरुणा
तदुदत्ता केनेदृशः पदच्छेदः कृतः इति पृष्टे अश्वशिष्टे
द्वारा प्रभाकरकृत्यं निश्चित्य तस्य संशयापनोदकत्वात्
गुरिति संज्ञा कृतेति अख्यायिका “गुरोर्गिरः पञ्च-
दिनान्यधीत्य” सा० द० । “अर्थापत्तिगुरुणाम्” शब्द० प्र० ।
“निषेकादीनि कर्माणि यः करोति यथाविधि ।
सम्भावयति चास्त्रेण स विप्रो गुरुश्च्यते” मनुः “स गुरु-
र्ह्यः क्रियां कृत्वा भेदस्यै प्रयच्छति” याज्ञ० उक्ते च
निषेकादिक्रियाकर्तरि श्रुतिरि प्रायश्चित्तविवे० । “न केवलं
तद्गुरेकपार्थिवः” रघुः गुरुतत्त्वगण्डे विवृतिः । “अल्पं
वा बहु वा यस्य अतस्त्रोपेकपरोति यः । तमपीह गुरुं
विद्यात् श्रुतोपेकियया तया” मनुः शास्त्रोपदेशकेऽप्याचा-
र्यादौ तद्विषये “पिता वै गार्हपत्योऽग्निर्माताग्निर्दक्षिणः
कृतः । गुरुराहवनीयस्तु साग्नित्वेता गरीयसी” इमं
लोकं मातृभक्त्या पितृभक्त्या तु मध्यमम् । गुरुपुत्र-
मया त्वेवं ब्रह्मलोकं समनुते” मनुः । “तं गुरुगुरु-
पत्नी च” रघुः । “आचार्यं च पिता ज्येष्ठो भ्राता चैव
महीपतिः । मातुलः श्वशुरस्ता मातामहपितामही ।